

พระบรมราชาโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล

ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร

วันพฤหัสบดี ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๖

ข้าพเจ้ามีความยินดี ที่ได้มาทำพิธีมอบปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดลอีกครั้งหนึ่ง และได้ทราบรายงานว่ากิจการทุกด้านของมหาวิทยาลัยดำเนินก้าวหน้ามาด้วยดีเป็นที่น่าพอใจ. ขอขอบใจที่มหาวิทยาลัยให้ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษาแก่ข้าพเจ้า และขอแสดงความชื่นชมกับผู้ทรงคุณวุฒิและบัณฑิตทุกๆ คน ที่ได้รับเกียรติและความสำเร็จ.

วันนี้ ใครจะพูดกับท่านทั้งหลายถึงภาระที่คนเราจะพึงกระทำในชีวิต. ถ้าคิดว่าแต่ละคนเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกัน ภาระที่จะต้องทำในชีวิตนี้ ก็ไม่น่าจะมีอะไรพิเศษพิสดารมาก. แต่โดยความเป็นจริง มนุษย์เรามีได้เป็นเพียงหน่วยชีวิตหน่วยหนึ่งๆ ซึ่งเหมือนกันหมดดังกล่าว. หากต่างคนต่างก็มีจิตมีใจ มีลักษณะนิสัย มีความฉลาดสามารถ และมีโอกาสต่างกันอยู่ มากบ้างน้อยบ้าง ทำให้มีสถานะและคุณสมบัติในตนเองแตกต่างกันไป. เพราะเหตุนี้ คนทุกคนจึงจะมีภาระเสมอเหมือนกันหมดมิได้. ผู้ใดมีโชคมีโอกาสดี มีคุณความรู้ความสามารถเป็นพิเศษขึ้นมาเพียงใด ก็ควรจะมีภาระหรือหน้าที่ ซึ่งต้องกระทำให้เกิดประโยชน์สร้างสรรค์มากขึ้นสูงขึ้นเพียงนั้น. จึงขอให้ทุกคนในที่นี้พิจารณาใคร่ครวญให้เห็นแน่แนใจว่า ในฐานะที่เป็นผู้มีโอกาสได้เรียนรู้วิทยาการระดับสูง มีความฉลาดสามารถพร้อมเช่นนี้แล้ว สมควรและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมุ่งมั่นใช้วิชาความสามารถที่ศึกษาได้มา ทำการงานสร้างสรรค์ประโยชน์ต่างๆ ให้ได้ผลเต็มที่ ทั้งต้องระวังสั่งวรอยู่ตลอดเวลา ว่าการสร้างสรรคประโยชน์นั้นจะต้องทำเพื่อผู้อื่นและส่วนรวม นอกเหนือจากตนเองด้วยเสมอ เพราะประโยชน์ที่แท้จริงในโลกมีคู่กันเป็นสองประการ คือ ประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์ส่วนรวม. คนที่มุ่งทำแต่เฉพาะประโยชน์ส่วนตัว จัดว่าเป็นคนไม่สามารถแท้ ซึ่งใครๆ ก็ตาม จะไม่สรรเสริญ. ถ้าบัณฑิตทั้งหลายพยายามร่วมกันทำตัว ทำงาน ให้ถูกต้องพอเหมาะพอดี ให้ได้ประโยชน์ตรงตามที่กล่าว ผลดีซึ่งทุกคนมุ่งประสงค์ คือความรุ่งเรืองก้าวหน้าและความสุขสมบูรณ์ ก็จะบังเกิดขึ้นแก่ชาติบ้านเมืองของเราได้มากมายเกินคาดคิด.

ขออวยพรให้บัณฑิตใหม่ทุกคนประสบความสำเร็จราบรื่น ทั้งใน
การครองชีวิตและการประกอบกิจการงาน และขอให้ทุกท่านที่มาร่วมประชุมในพิธีนี้ มี
ความสุขสวัสดิ์ถึงทุกเมื่อทั่วกัน.